

MĚSÍČNÍK TŘINECKÉHO FARNÍHO SPOLEČENSTVÍ

m most

Číslo 364/ ročník XXXI.

duben 2024

Proti dobrovolnému daru

CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAN JEST!

Chrystus zmartwychwstan jest, nam na przykład dan jest;
Iż mamy z martwych powstać, z Panem Bogiem królować. Alleluja!

Poděkování za akci Misijní koláč 2024

Milí farníci a čtenáři MOSTu,

velké poděkování patří vám všem za pomoc a podporu při naší tradiční farní akci Misijní koláč. Je neuvěřitelné, že vaše podpora trvá už 24 let. I letos jste darovali neuvěřitelnou částku ve výši 72.300 Kč. Část peněz i letos, podobně jako v letech minulých, pošleme pro naše tři děti, adoptované naší farností v rámci projektu Adopce na dálku, pro Anastasii, Kyryla a Heriett. Další finance jsou určeny pro děti z třineckého projektu Adopce pro budoucnost. Pro vysvětlení, koho přesně projekt podporuje, si dovoluji napsat několik slov.

Spolek Adopce pro budoucnost vznikl před více než 10 lety a jeho cílem je finanční podpora dětí na cestě ke vzdělání, a to od 6 max. do 26 let, tzn. dokud neukončí vzdělání. S jedním z rodičů vždy uzavíráme smlouvu mezi ním a spolkem, kde jsou práva a povinnosti obou stran. Vzhledem k tomu, že spolek funguje na základě sponzorských darů, rodiče jsou informováni, že pokud nebude k dispozici dostatek finančních prostředků, podpora jejich dětí skončí.

Máme nyní na starosti 7 rodin z Třinecka, které se nacházejí v obtížné životní situaci. Všichni rodiče z těchto rodin buď pracují, nebo jsou na rodičovské dovolené s malými dětmi. Projekt nepodpo-

ruje rodiny, kde rodiče pracovat mohou, ale nechtějí a získávají finance ne prací, ale z dávkového systému, a to dlouhodobě. Může se samozřejmě stát, že dospělí přijdou o práci a jsou i krátký čas evidováni jako uchazeči o zaměstnání na Úřadu práce, ale vedeme je k tomu, aby si práci intenzivně hledali a našli ji v co nejkratší době.

A jak pomoc a podpora těmto rodinám probíhá? Dětem z projektu proplácíme oproti účtům obědy, jízdné, školní pomůcky, družinu, školu v přírodě, lyžařský výcvik, výlety a vše ostatní, co souvisí se školou a vzděláváním. V případě finančně náročnějších akcí, jako je právě lyžařský výcvik, výlety a další, proplatíme rodičům třeba jen část, na které se dohodneme. Ještě musím podotknout, že z každé rodiny podporujeme jedno dítě, i tak si myslíme, že je to pro rodiny značná pomoc.

Vzhledem k tomu, že zachováváme mlčenlivost o podporovaných rodinách, nemůžeme jako spolek sdělovat jména, ale aspoň vás seznámím s věkem dětí a s obory, které studují.

Náš nejstarší podporovaný studuje prvním rokem na VŠ obor biologie, další dvě jsou děvčata, z nichž jedna studuje obor sociální činnost a druhá Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži. Ostatní čtyři

děti jsou ještě na základní škole. Máme také už absolventa VŠ v Brně a jsme moc hrdí, že i náš spolek mohl přispět k tomu, aby si dítě z našeho okolí splnilo svůj sen a vystudovalo vysněný obor.

Na závěr ještě jednou moc děkuji sponzorům, Jance a Bohušovi Kukuczkovým za finanční dar, paní Marcelu Roszkové za napečené bezlepkové a bezlaktózové koláčky, rodině Jakubkových a Krenželkových za domácí vajíčka. A samozřejmě všem, kdo pekli, Kamile Varmusové, Soně Sližové, Katce Cubrové, Katce a Emě Gavendové, Lence Kohutové, Drahušce Szotkowské, Báře Cubrové, Hance Potiorkové, Jance Golasowské, Klárce Golasowské a mému manželovi Robertovi. Děkuji také všem, kdo přišli pomoci s rozdáváním koláčků, byli to většinou ti, kdo pekli, ale také manželé Hanka a Tomáš Kyvalští, Josef a Karolína Konderlovi, Dalibor Cuber a Jakub a Filip Golasowští. Pokud jsem v tom výčtu pomocníků na někoho zapoměla, nebyl v tom úmysl, a tak ještě jednou děkuji za všem za pomoc i finanční dary, jste skvělí.

Ať vám Bůh žehná a v příštím roce se těším spolu s vámi na 25. ročník Misijního koláče.

Pavla Golasowská

Ekonomické okénko

Určitě jste si všimli, že kolem naší kostelní věže „roste“ lešení. Je to příprava pro pokrývače, kteří nastoupí v druhé polovině dubna a provedou výměnu střešní krytiny na kostelní věži. Jak už zmiňoval P. František dříve, všichni si mysleli, že měděná krytina bude „na věky“. Ono by to asi ještě vydrželo několik let, ale během posledních silných větrů v minulém roce došlo k odtržení části krytiny a poškození střechy. Během opravy bylo zjištěno, že původní měděný plech byl uchycen ocelovými hřebíky. Tato kombinace materiálů však nebyla ideální. V mnoha místech došlo k bodové korozi kolem hřebíků a plech se postupně začal uvolňovat. V místech, kde došlo k poškození, začalo zatékat do věže. Čím delší trvání tohoto technicky neuspokojivého stavu by bylo, tím větší poškození vazníků a krokví by hrozilo. Pak by oprava byla mnohem složitější a finančně náročnější.

Rozhodli jsme se proto opravu provést co nejdříve, jakmile to bude možné. Byla vyřízena ohláška udržovacích prací a byla vybrána i realizační firma. Celkem byly osloveny 4 firmy, od nichž jsme obdrželi 3 cenové nabídky. Finanční rozptýl ceny

opravy byl velký, od 3,5 mil. po 9,5 mil. Kč. Nakonec jsme vybrali polskou firmu s nejnižší cenou (referenční stavba např. v blízkém Goleszowie) a pro výstavbu lešení jednu ostravskou firmu. Pokud bude dobré počasí a neobjeví se nějaká „nemilá“ překvapení, vše bude hotovo do konce června.

Prosíme proto o respektování bezpečnostních opatření během opravy, dávejte pozor na označená místa, nevstupujte na staveniště, aby nedošlo ke zbytečnému úrazu. Prosíme vás také o finanční pomoc. Na farním účtu máme v současné době asi 2,5 mil. Kč a bude potřeba ještě minimálně 1 mil. Kč k úhradě celé rekonstrukce. Plánujeme uspořádat sbírky na opravu kostela a za váš každý dar velké Pán Bůh zaplatí! Částku, která bude nedoplačená, chceme pokrýt půjčkou.

Co se týče opravy „Domečku“, mnozí z Vás se mě ptají, jak pokračuje. Po dvou letech jednání s úřady mohu říci, že bylo vydáno stavební povolení na rekonstrukci vnitřních prostor. Toto byl velmi důležitý krok k tomu, abychom mohli žádat o finanční dotaci. V současné době jsme zadali přípravu žádosti o dotaci speci-

zované firmě, která má v této oblasti velké zkušenosti a orientuje se v tom, jak žádost nejlépe sepsat. Dotační titul je vyhlášený. Předpokládáme, že nejpozději do konce dubna žádost podáme a koncem tohoto roku bychom měli vědět, zda jsme uspěli. Realizaci opravy pak plánujeme zahájit v příštím roce. Náklady na kompletní rekonstrukci vnitřních prostor byly vyčísleny přibližně na 4 mil. Kč. V současné době máme na účtu „Domeček“ necelých 150 tisíc Kč, což pokryje náklady na přípravu žádosti o dotaci a částečně doplatíme ještě projekt, kde nám chybí uhradit asi 100 tisíc Kč. Prosíme vás tedy, pokud můžete i zde finančně pomoci, budeme rádi za každou částku.

Kromě zmíněných velkých oprav probíhá i drobná údržba majetku – oprava schodů, ořez stromů na hřbitově, zanedlouho kosení trávy...

Budeme vám proto vděční za každou pomoc při drobných opravách kostela, fary nebo údržbě okolí. Moc děkujeme za vaši podporu i za modlitbu a držte palce, aby se dílo zdařilo.

Za ekonomickou radu sepsal

Wiesław Wania

Śpiewajmy razem – 2 edycja

Miło znów podzielić się z Wami miłymi chwilami spędzonymi w ramach wspólnego projektu trzynieckiej i wędryńskiej scholi. W tym roku wsparcie finansowe otrzymaliśmy od Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Ostrawie. Wspólne spotkania były zaplanowane podczas kolędowania, wyjazdu na chatę – zgrupowania, adoracji oraz wycieczki.

Nasz projekt rozpoczęliśmy kolędowaniem w naszym trzynieckim kościele parafialnym w niedzielę 14 stycznia. Najpierw kolędowali nasi goście z Wędryni a później nasza schola parafialna. Po koncercie w salce na plebanii był przygotowany mały poczęstunek – ciepła herbatka oraz pizza. Natomiast w lutym, podobnie jak w minionych latach, pojechaliśmy na łyżwy do Cieszyna. Po sportowych zmaganiach oczywiście nie zabrakło wspólnego spotkania w naleśnikarni. Myślę, że wszyscy byli zadowoleni i miło spędzili razem sobotnie popołudnie.

W dniach 8 aż 10 marca wyjechaliśmy wspólnie na chatę Lipę do Oldrzychowic. Głównym zadaniem w czasie pobytu było

przygotowanie pieśni i programu na adorację z okazji Święta Bożego Miłosierdzia w dniach 6 oraz 7 kwietnia (zaproszenie w innym miejscu i w gablotce kościelnej). Albowiem z Wędryni były z nami i mniejsze dzieci – scholстки, program był podzielony dla mniejszych i starszych, ale odbyły się również wspólne zajęcia jak na przykład ćwiczenie nowych piosenek czy szukanie skarbu pod Jaworowym. Dzieci były podzielone do dwóch grup. Po drodze poszczególne grupy wykonywały zadania przygotowane przez młodzież. Po drodze, każdy miał za zadanie wytworzyć swój własny krzyż czy krzyżyk. W sobotę po południu nie zabrakło też wspólnej mszy świętej a wie-

czorem drogi krzyżowej, gdzie każdy niósł sobie krzyż wytworzony podczas szukania skarbu i złożył swoje intencje. Rozważania poszczególnych stacji przygotowały starsze dziewczyny.

Chciałbym tutaj wszystkim podziękować za wspólny pobyt, zaangażowanie podczas ćwiczenia pieśni i programu na adorację i wzajemną pomoc i opiekę. Dziękuję też żonie i córce za służbę w kuchni.

Zapraszam więc na adorację w dniach 6 oraz 7 kwietnia i wszyscy cieszymy się na wspólną modlitwę i spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym!

WW

Podpořte koncert v našem kostele

Jedním z projektů v rámci participativního rozpočtu města Třince je také Varhanní koncert v našem kostele. Projekt soutěží o finanční podporu v hlasování, které probíhá na webu města www.fajnytrinec.cz v sekci Participativní rozpočet do neděle 14. dubna.

Před hlasováním musíte registrovat svůj e-mail a následně potvrdit odkaz, který přijde do e-mailové schránky. Následně můžete rozdat až pět hlasů pro jeden i více projektů z centra města a pro projekty mimo centrum města. Varhanní koncert najdete v sekci mimo centrum města.

Pokud projekt uspěje v hlasování široké veřejnosti, uskuteční se Varhanní koncert v neděli 22. září od 15.00 hodin. Zahraje na něm Miroslav Maňoušek, který už několik let organizuje nedělní půlhodinky s varhanami ve frýdecké bazilice Navštívení Panny Marie.

Na koncertu zazní skladby J. S. Bacha (a jiných barokních velikánů), F. Mendelssohna-Bartholdyho, Ch. Widora, A. Guilmana, Z. Pololánika, M. D. Štěpána a dalších. Hra na varhany bude přenášena prostřednictvím videoprojekce na plátno umístěné před diváky v lavicích.

Petr Brozda

Cesta světla – Via Lucis – zastavení vzkříšení

Po staletí se lidé modlili křížovou cestu – Via Crucis jako způsob rozjímání o Kristově utrpení a smrti. Křesťané však vědí, že to nebyl konec příběhu. V roce 1988 byl salesiánský kněz inspirován k vytvoření kontempace Via Lucis – Cesty světla. Stejně jako křížová cesta i tato nová „cesta světla“ spočívá v rozjímání 14 zastavení o slavných velikonočních událostech. Začíná velikonočním ránem, kdy ženy nacházejí prázdný hrob, tedy Kristovým zmrtevýchvstáním, a pokračuje setkáváním zmrtevýchvstalého Krista s jeho učedníky, jeho nanebevstoupením až po seslání Ducha Svatého.

V roce 2001 byla tato pobožnost oficiálně schválena „Kongregací pro bohoslužbu“ a uvedena v jejím oficiálním „Direktoriu lidové zbožnosti a liturgie“ (č. 153, 17. prosince 2001).

Křížová cesta po staletí zapojovala věřící do prvního okamžiku velikonočních událostí, tedy „pašiji“, a pomáhala zařadit její nejdůležitější aspekty v jejich

vědomí. Podobně cesta světla, je-li slavena věrně textu evangelia, může věrným účinně zprostředkovat živé porozumění druhému okamžiku velikonoční události, totiž Zmrtvýchvstání Páně.

Každé zastavení cesty světla, stejně jako každé zastavení cesty kříže, obsahuje odpovídající pasáž z Písma, meditaci a krátkou modlitbu. Tradičně se modlí mezi Velikonočními a Letnicemi, obvykle v neděli nebo v pátek, nebo během velikonočního oktávu, a je dokonalejším způsobem, jak obohatit velikonoční období.

I v naší farnosti se v tomto období uskuteční tato pobožnost, na kterou jste srdečně zváni. V předstihu budete o ní informováni v nedělních ohláškách. Cestu světla povede společenství mužů. Pojdme si s radostí tuto „cestu“ společně projít a prohloubit si tak události velikonočních oslav.

Kivi

Czy łza to tylko smutek? Kościół św. Barbary w Łąkach nad Olzą

Kościół św. Barbary w Łąkach to znany w okolicy obiekt sakralny – oryginalny, stojący w sąsiedztwie ruchliwej drogi mały kościół w kształcie łzy mającej symbolizować smutek tych mieszkańców Łąk, którzy w następstwie szkód górniczych musieli opuścić swój dom – swoją małą ojczyznę. Ale czy na pewno ta kościelna łza to tylko smutek i rozpacz?

Osobista retrospekcja

Proboszcz - a ściślej zgodnie z Prawem Kanonicznym mówiąc - w przypadku Łąk, administrator parafii to pasterz każdej wspólnoty parafialnej. I w roku 2010 stałem się nim ja, ks. Roland Manowski-Słomka. Pochodzę z niedalekiej górnośląskiej miejscowości o oryginalnej nazwie „Murcki” znajdującej się zaledwie 8 km od Katowic – przemysłowego niegdys serca regionu. Nazwa Murcki wzięła się - jak nas uczyła pani w szkole – od brudnych czyli „umorusanych” z węgla górników. No i prawdą jest, że kopalnie i praca górnicza była u nas od zawsze – w kopalni pracowali wszyscy. Tym niemniej w swojej niemieckiej a może bardziej pruskiej przeszłości Murcki nosiły o wiele piękniejszą nazwę „Emanuelsgen kreis Pless”, będących włością księżąt pszczyńskich z rodu Hochbergów. Tam właśnie na Murckach się urodziłem i wychowałem. Rodzina mojej śp. mamy pochodziła z Murcek i Tychów a ze strony taty z niedalekich Goczałkowic – na granicy Śląska Górnego i Cieszyńskiego. W naszym domu od pokoleń żywe były tradycje związane z pie-

lęgnacją eposu naszej śląskiej małej ojczyzny. Dotyczyło to przede wszystkim naszej śląskiej gwary, tradycji górniczych, no i oczywiście wiary w Pana Boga. Do dziś mam w uszach słowa mojego dziadka, który wychodząc na szych-tę na grubie (Gruba z niem. „die Grube” to w gwarze górnośląskiej kopalnia) mówił „no tóż Szczęść Boże” albo „toż zostońcie z Pon Bóczkiem”. Na Murckach chodziłem do szkoły podstawowej a w Katowicach do szkoły średniej. Po maturze rozpocząłem studia teologiczne w Bielsku-Białej oraz studia germanistyczne w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Tychach. W roku 2002 bp Franciszek Łobkowicz przyjął mnie do swojej diecezji i posłał do seminarium w Ołomuńcu. I tu zaczyna się moja przygoda z Zaolziańską Śląską Krainą...

Święcenia diakonatu przyjąłem w roku 2006 i zostałem posłany do Velkých Hoštic (na Prejzské jak się mówi między nami). Po moich święceniach kapłańskich w roku 2007 byłem przez 1 rok wikarym w parafii w Orłowej, później w samym Hlučynie. Po święceniach kontynuowałem także moją edukację na Wydziale Teologii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, później na Uniwersytecie w Ružomberku oraz ostatecznie na Wydziale Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Wielka zmiana w moim życiu nastąpiła w roku 2010, gdy otrzymałem dekret do Stonawy oraz...tajemniczego kościoła w kształcie łzy.

Górnicza Stonawa oraz kościół w kształcie łzy niedaleko Olzy

Rok 2010 to w moim prywatnym małym świecie czas wielkiej zmiany – zostałem mianowany proboszczem w Stonawie i jednocześnie administratorem parafii w Łąkach. Czytając dekret biskupa nie mogłem uwierzyć jak nieraz dziwnie w naszym życiu Pan Bóg układa swoje plany. Otóż zanim po raz pierwszy widziałem na oczy kościół w Stonawie już dawno wiedziałem gdzie i jaki jest ten znany kościół w kształcie łzy w Łąkach. A jak się to stało?

W roku 2002 jechałem z moim księdzem proboszczem na rozmowę o przyjęciu do seminarium do biskupa Łobkowicza w Ostrawie. Po przekroczeniu granicy (wtedy jeszcze po dokładnej kontroli granicznej) byliśmy umówieni na spotkanie z księdzem diakonem Adrianem Wykrętem z Karwiny (dziś to już długoletni proboszcz we Vratimovie) właśnie w tym specyficznym miejscu – obok „pewnego dopiero co poświęconego małego kościółka, stojącego obok drogi i mającego z daleka widoczny kształt łzy” – jak to określił wtedy ks. Wykręt. Wtedy właśnie pierwszy raz w życiu zobaczyłem kościół w Łąkach. Kiedy weszliśmy do środka od razu w zakrystii uderzyły mnie polskie księgi liturgiczne i zapytałem dlaczego tutaj są? W odpowiedzi usłyszałem, że tutaj się odprawia po polsku i czesku, bo to Zaolzie i Śląsk Cieszyński. Dziś już wiem jaka była historia tej ziemi czy też innych ziem mających związki

z Polską jak np Lwów, Wilno czy też Grodno. Wtedy jednak w szkole o Zażolciu nikt nas nie uczył. Kiedy wszedłem do środka kościoła i rozejrzałem się dokoła powiedziałem księdzu proboszczowi: „ale fajnie! miło by było kiedyś w takim kościółku posługiwać”. A był to rok 2002. Proszę sobie wyobrazić moje zdziwienie za 8 lat w roku 2010 kiedy na dekrecie biskupa przeczytałem, że zostaję mianowany administratorem parafii w Stonawie i jednocześnie parafii w Łąkach, w oryginalnym kościółku w kształcie łzy!

Czy kościelna łza w Łąkach nad Olzą to smutek?

Jakże często z ust różnych ludzi słyszę, że ten kościół w kształcie łzy to symbol smutku tych, którzy się wyprowadzili a niedaleko stojący stary kościół w Łąkach to „kościół duchów”. Myślę, że oba określenia się nieadekwatne. Łza to nie zawsze cierpienie i smutek – łza może być symbolem szczęścia, przecież można również płakać z radości. Nasz kościółek w Łąkach to przecież żyjąca wspólnota parafialna, która regularnie w każdą niedzielę – Dzień Pański – oraz w tygodniu gromadzi się na Eucharystii – Święcie Dziękczynienia! W naszym kościele swoje życie duchowe otrzymują Ci, którzy zostają zanurzeni w wodach chrzcielnych! Myśląc o życiu liturgicznym nie można zapomnieć o tych wszystkich, którzy w naszym kościele stając w prawdzie przed Panem uzyskują w spowiedzi odpuszczenie swoich grzechów i zyskują przyjaźń ze swoim Mistrzem... Od momentu poświęcenia naszego kościoła regularnie miejscowa wspólnota troszczy się o niego także w sposób materialny. W swojej niedługiej historii kościółek w Łąkach był już raz w roku 2011 odmalowany w środku a ostatnio w roku 2020 została odnowiona elewacja.

W kościele już dawno postarano się o ozdobienie okien witrażami a miejscowy stolarz wykonał dla kościoła nowe ołtarze boczne, sedilię (miejsce przewodniczenia) ambonkę oraz chrzcielnicę, pojawiły się ławki. W roku 2014 kościół ozdobiła pierwsza roślinność, która w ubiegłym roku została dopełniona nowymi drzewami i krzewami - w końcu Pan Bóg jest Stwórcą przyrody a sama przyroda dobrze przecież nastraja człowieka. Mówi się także, że najpiękniejszą katedrą jest las...Takie akcje potrafią także zjednoczyć ludzi – wspólna praca dla kościoła i przy kościele to także czas ludzkiej radości. Cieszy nas także odnowiony krzyż przed samym kościołem...

Życie parafii to jednak nie tylko rzeczy materialne, które są ważne lecz „kościół to nie tylko dom z kamieni i złota – kościół żywy i prawdziwy to serce wspólnota”, dlatego cieszę się bardzo, że nasza parafia żyje i działa. Czasem zadajemy

sobie pytanie czy można coś robić lepiej, co zrobić żeby więcej ludzi było w kościele? Ja natomiast doceniam to, że w naszym kościółku mamy organistów, którzy przyjeżdżają do nas ze Stonawy jak np pan Tomasz Bańak czy pani Jadwiga Szyjowa z Karwiny. Wcześniej całe lata służył nam p. Jan Syrek. Mamy przy ołtarzu ministrantów - są to chłopcy w wieku szkolnym ale także nasz senior p. Marek Kwiczala związany z ołtarzem chyba od zawsze. Wraz z p. Markiem służą jego siostrzeńcy: Kamil i Dawid, stąd też naszemu p. Markowi wszyscy mówimy „Ujo”, bo tak mówił do niego niegdyś mały Dawid. Jest wiele spraw o których można by tu pisać... Jak chociażby to, że nasi parafianie a szczególnie p.. Maria dba o różne aranżacje florystyczne wokół ołtarza czy podczas naszych parafialnych dożynek, które „cieszą oko i radują serce”. Zatem do kościoła oprócz tradycyjnego dźwięku dzwonów przyciąga nas muzyka liturgiczna oraz nowoczesne piękno jego wnętrza.

Wyjątkowo uroczyste obchodzimy w naszym kościółku obchody związane z Triduum Sacrum – Wielkim Czwartkiem, Wielkim Piątkiem czy Liturgią Paschalną. Wtedy w życie liturgiczne angażuje się wielu naszych parafian – np mężczyzn, którym w Wielki Czwartek na znak gestu Pana Jezusa (liturgicznie nazywanego „Mandatium” lub „Pedilavium”) obmywamy nogi. Podczas Liturgii Paschalnej w Noc Wielkanocną nasi parafianie angażują się ochoczo w służbę lektorów czytających Słowo Boże. Ważnym wydarzeniem jest także coroczne poświęcenie aut z okazji wspomnienia

św. Krzysztofa Patrona Kierowców w niedzielę po odpuście we Stonawie (zazwyczaj ostatnia niedziela lipca). Obserwuję także, że specyfiką naszej parafii jest obecność oraz zaangażowanie w życie kościoła naszych gości, którzy bardziej lub mniej regularnie odwiedzają nasz kościół czyniąc w nim również dobro. Ostatnio nawet pojawił się plan zbudowania mostku przez Olzę łączącego Łąki z polskim Pogwizdowem. Tak więc spełni się etos jedności Śląskiej Ziemi Cieszyńskiej ponieważ pod koniec XIX wieku proboszcz z Łąk przez parę lat był także jednocześnie proboszczem w kościele w Pogwizdowie.

Ten artykuł, o który zostałem poproszony, nie aspiruje do jakiejś pozycji naukowej – jest po prostu opisaniem moich osobistych zwykłych doświadczeń i przeżyć oraz wydarzeń z życia naszej parafii św. Barbary w Łąkach nad Olzą.

Zbliżają się Święta Paschalne Wielkiej Nocy a z nimi związane Triduum Sacrum – Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota oraz Korona roku liturgicznego Wigilia Paschalna. Dlatego wszystkim czytelnikom składam życzenia pięknych i głębokich przeżyć związanych z tak wielkimi wydarzeniami z życia Pana Jezusa i Jego Kościoła. Niech wielkanocne „Alleluja” napelnia Was wszystkich piękną radością! No a w świetle tego wszystkiego co tu napisałem sami odpowiedzcie czy rzeczywiście „Łza w Łąkach” to tylko symbol smutku?

Szczęść Boże!

*ks. dr Roland Manowski- Słomka
proboszcz stonawski i administrator
w Łąkach*

Jsi světlo v našich temnotách

Stojím v duchu pod křížem a můj zrak hledí na Tebe, Matko Boží, Panno Maria. Stojíš tam tiše. Tak ubolená. A Tvé srdce krvácí...

Zrak Tvé duše prochází celý život Tvého Syna Ježíše. Od početí až do těchto okamžiků Jeho utrpení. Vidíš Jeho čistý život beze skvrn hříchu. Plný dobroty a šlechtnosti. Jeho srdce naplněné láskou a moudrostí, které rozdával všem bez rozdílu. A teď... tady vidíš dílo, které vykonalo lidské myšlení, zlovůle a zpupnost. Rozum zatemněný pýchou a lakotou...

Ty nedíváš se na sebe. Nestěžuješ si, neukazuješ, jak trpíš. Nezlořečíš, neproklínáš, nenadávaš. Jen tiše stojíš a bolestné potoky slz řinou se z hloubi Tvé duše, smáčejíc Tvůj šat. To vše pro Tvého milovaného syna Ježíše. Jak statečná jsi, Panno Maria.

Můj obdiv k Tobě mě srazí na kolena

a volá k Tobě, Matko Boží, Matko Bolestná, nauč mě milovat Tvou láskou, tiše, odevzdaně do Boží vůle. S velkou odhodlaností a pokorou srdce, která je Ti tak vlastní.

Jak široké a bezbřehé je Tvé srdce, Maminko... Tam, na Golgotě, vzalas doň v jeden moment všechny, a také... mě, když Tvůj Syn řekl: „Matko, hle, syn Tvůj...” a tím vyřkl: „Hle, synu můj, dcero má, mé děti, tohle je vaše Maminka. Važte si jí! Ctěte ji celou hloubkou své duše. Milujte ji oddaností upřímného dítěte. Já ji dávám v tento okamžik patronát nad Vámi. Je to nesmazatelně nezničitelný testament podepsaný mou krví..., na to nikdy nezapomeňte. Ona je Jitřenkou nového rána, nových dní. Povede Vás přes hustou a těžkou temnotu těžkých časů. Důvěřujte jí.“ Amen.

A.C.

CARLO ACUTIS

Blahoslavený Carlo *Mým* Acutis se narodil 3. května 1991 v Londýně. Od útlého věku projevoval velké nadání pro práci s počítačem, které *životním* využíval ve své službě druhým a při šíření křesťanského vzdělávacího obsahu, například výstavy o eucharistických zázracích. Velmi malý Carlo také projevoval velkou *programem* vnímavost k „posvátnu“. První svaté přijímání přijal vzhledem ke své *je* neobvyklé zralosti ve věcech víry a díky *být* své mimořádné lásce k Ježíši ve svátosti Eucharistie už ve věku sedmi *neustále* let. Od té doby nikdy nevynechal každodenní schůzku s Ježíšem při mši svaté a eucharistické adorace. V září 2006 se objevily první *spojen* příznaky nemoci a po stanovení diagnózy fulminantní leukémie. S naprostou důvěrou s pak svěřil Bohu i ten krátký čas, který mu *Ježíšem* zbýval do konce života. Zemřel 12. října 2006 a později byl blahorečen.

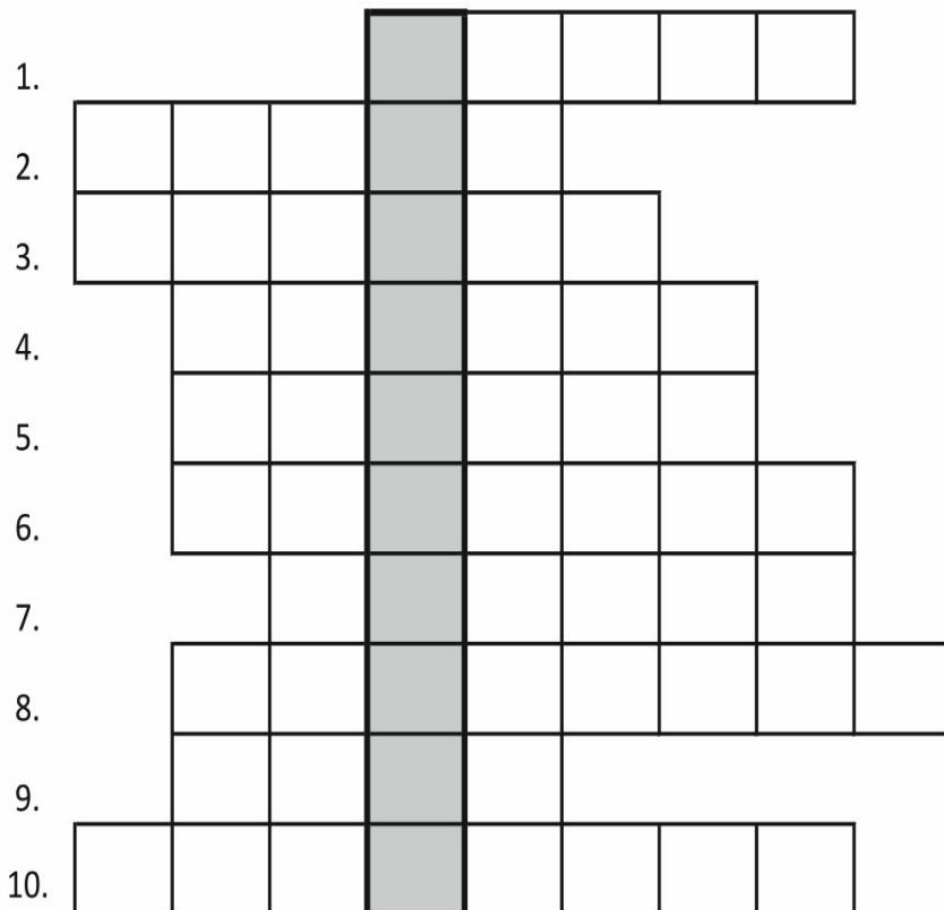
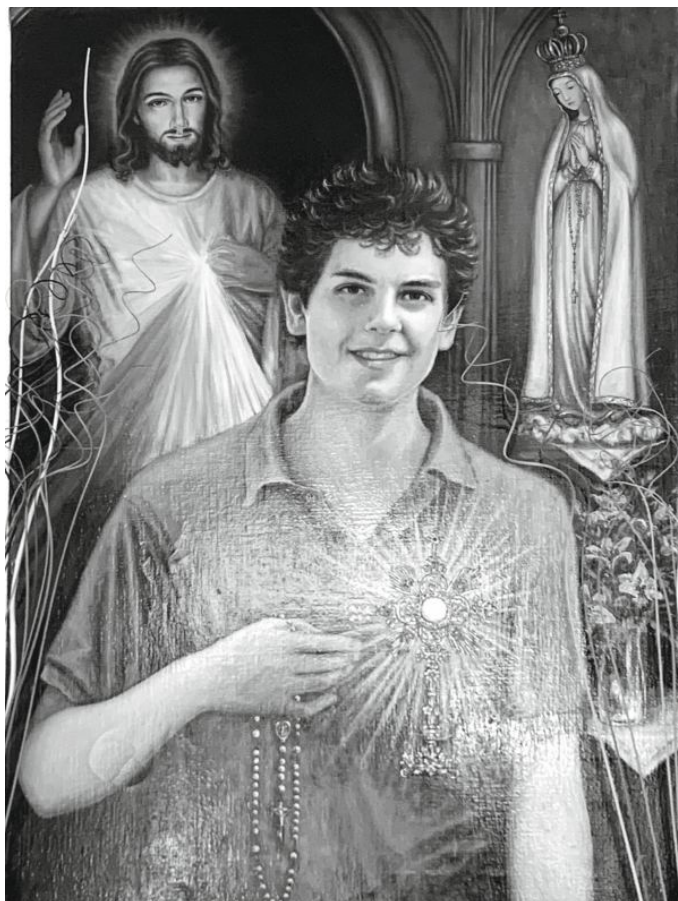
Přečti si text ještě jednou a najdi „vetřelce“, tedy slova, která do textu nepatří a zakroužkuj je (9 slov). Z těchto slov následně poskládáš větu, kterou pronesl právě Carlo Acutis.

Ježíš zůstává s námi

Stejně jako Carlo Acutis, i my bychom si měli uvědomit, že největším darem, který nám Ježíš zanechal, je eucharistie – v ní ho přijímáme a také se mu klaníme. K eucharistii máme velkou úctu, protože v ní s námi Ježíš sám zůstává. K vystavení hostie slouží krásný předmět, jehož název se dozvíš z křížovky.

A jak dostanete tajenku? Představ si, že si zapisuješ, co se kolem tebe děje po příchodu do kostela. Doplň správná slova do křížovky. Vzpomeneš si ještě na něco, co jsi jistě viděl(a), ale nenapsal(a)?

Když jsme přišli do kostela, uvítala nás krásná hudba, protože už někdo hrál na __(6)__. Mše svatá začala a k __(5)__ přišel kněz i se svými ministranty. Několik lidí četlo z Bible od pultu, který se prý jmenuje __(2)__. O něco později přineslo několik dětí k oltáři misku, ve které byly __(4)__, a __(8)__, ve kterých bylo víno a voda. Ministrant položil na oltář zatím velkou knihu, asi to byl __(1)__. Kněz pak nalil víno a vodu z konviček do __(7)__ a pak mu ministranti pomohli, aby si mohl umýt __(9)__. Pak si ještě vzpomínám, že jsem slyšel (a) ministranty zvonit na __(3)__ a úplně na konci nám kněz __(10)__.

Na svatého Vojtěcha v polích samá potěcha (23. dubna)

Na 23. dubna připadá svátek svatého Vojtěcha, českého světce z rodu Slavníkovců a jednoho z patronů české země, druhého pražského biskupa a v neposlední řadě mučedníka, který přišel o život ve východním Pobaltí v roce 997. K tomuto dni, který připomíná Vojtěchovu mučednickou smrt, se váže řada jarních pranostik o předpokládaném vývoji počasí a úrodě.

Vojtěch se narodil v hradišti na Libici asi v roce 956, kde byl jeho otec hlavou rodu Slavníkovců. Legenda Nascitur purpureus flos od Bruna z Querfurtu vypráví, že jako malý chlapec těžce onemocněl a v nebezpečí smrti byl položen na mariánský oltář a zasvěcen službě Bohu. Jako nadaný mladík získal své vzdělání v Magdeburgu, odkud se vrátil s novým bířmovacím jménem Adalbert. Po návratu do Čech se Vojtěch stal pomocníkem prvního pražského biskupa Dětmara později byl zvolen jeho nástupcem. Horlivě vystupoval proti tehdejšímu nešvarům – obchodu s otroky, mnohoženství, uctívání starých slovanských bohů, krevní mstě a alkoholismu. V českých zemích však mnoho nepochodil, pochopení nadošel ani u knížete Boleslava II. Po několika letech marných pokusů změnit zaběhnuté zvyky odešel Vojtěch do Itálie, kde se na Monte Cassinu seznámil s řeholí sv. Benedikta a vrátil se do Čech i s malou komunitou benediktinů. Ti se usadili na Břevnově, kde v roce 993 vznikl s podporou panovníka jejich klášter. Vojtěch s touto duchovní podporou dál pracoval na posvěcování naší země, ale jeho působení se mu přes všechnu snahu zdálo neúspěšné, a tak opustil Čechy a spolu se svou družinou nesl evangelium na území dnešního Maďarska a Polska, tehdy Pruska. V Čechách brzy poté došlo ke tragédii, roku 995 byl rod Slavníkovců vyvražděn Přemyslovci.

Vojtěchovi se stal osudným vstup do posvátného háje pohanských Prusů, před kterým ho varovali. Byl za to potrestán podle tehdejších obyčejů – Prusové ho chytli, vyvedli nad řeku Vojk posvátnému stromu, kde jej místní pohanský kněz proklál oštěpem. Ve svých 41 letech tedy zemřel mučednickou smrtí. Jeho hlavu, později i tělo prodali polskému knížeti Boleslavu Chrabrému a ten jeho ostatky uložil do chrámu Panny Marie v polském Hnězdně. O dva roky později byl Vojtěch prohlášen papežem Silvestrem II. za svatého.

Na hrobě sv. Vojtěcha v Hnězdně

vyrostlo první polské arcibiskupství, do jehož čela usedl sv. Radim, bratr sv. Vojtěcha. Tím byly položeny základy polského státu, roku 1025 zde došlo ke korunovaci Boleslava I. Chrabrého. Svatý Vojtěch se tak stal postavou spojující národy visegrádské čtyřky a všechny ho považují za svého patrona. K úctě sv. Vojtěcha se přidaly i Čechy, i když poněkud svérázně. Kníže Břetislav I. při vojenské výpravě do Polska v roce 1039 ukořistil jeho tělesné ostatky a dopravil je do Prahy.

Vojtěch byl vizionářem Evropy sjednocené křesťanstvím a právem se stal také hlavním patronem Polska a Maďarska (Béla). Nakladatelství Kalich (ekalich.cz) nabízí knihu „Život svatého Vojtěcha“ inspirovanou spisem Bruna z Querfurtu a doplněnou o doslov vynikajícího českého historika J. Slámy.

Jedna z „Vojtěšských“ pranostik mluví o tom, že „když na Vojtěcha prší, nebude ovoce“, což asi souvisí s tím, že v tuto dobu kvetou jabloně, hrušky a švestky a včely za deště toho moc neopylí. Vždycky doufáme v tu lepší variantu, tedy, že květy nespálí mráz ani nesplaví dešť a jablíček, hrušek i „trnek“ se dočkáme. Proto přidávám recept na „**valašské frgály**“ **plněné ovocnými povidly**.

Z 220 ml vlažného mléka, trochy cukru a droždí si připravíme kvásek, který po vykynutí přidáme do mísy s 500 g polohrubé mouky, 120 g cukru moučka, 2 žloutky, 120 g rozpuštěného másla, trochou soli a citronové kůry a dobře vypracujeme na vláčné nelepivé těsto. Necháme alespoň 40 min kynout, pak rozdělíme na 4 díly, každý vyválíme na placku a přeložíme na plech s pečicím papírem. Potřeme náplní povidlovou (povidla+skořice+vanilkový cukr+trocha rumu+perník) nebo jablečnou (rozvařená jablka+skořice+perník) nebo hruškovou (rozvařené hrušky+badýán+skořice), okraje potřeme bílkem rozkvedlaným s trochou mléka, posypeme drobenkou z 250 g hladké mouky, 200 g cukru moučka a 200 g tuku (másla) a necháme ještě chvíli kynout. Pak frgály vložíme do předehřáté trouby a pečeme na 170-180 °C na 15-17 minut. Ještě horké pokapeme rozpuštěným vlažným máslem s trochou rumu.

Přeji vám všem krásné Velikonoce, ať s přicházejícím jarem pookřeжете na těle i na duši a najdete novou radost a naději skrze oslavu zmrtvýchvstání našeho Pána.

Jitka Mikesková

Pouť rodin a dětí do Čenstochové

Milé děti, rodiny a farníci. Chtěla bych Vás pozvat na pouť rodin do Čenstochové, která se bude konat 16. 6. 2024, odjezd ráno v 7.00 hodin od autobusové zastávky Třinec, základní škola pod katolickým kostelem. Cena zájezdu je 450 Kč. Všem, kdo by tuto akci chtěli finančně podpořit, předem velmi děkuji. Peníze dárců budou použity pro zabezpečení této akce (nákup sladkostí pro dětskou soutěž nebo výpomoc potřebným s úhradou jízdného). Kdo máte zájem zúčastnit se této pouti, můžete se přihlásit do konce dubna na tel. 605325749 nebo prostřednictvím mailu na adrese:

s.krezelokova@seznam.cz

Na všechny poutníky se velmi těším.

Silva

Pozvánka na adorace

Třinecká farní schola a schola z Vendryně společně zvou všechny farníky na adorace k Božímu milosrdenství. První se uskuteční v předvečer Svátku Božího milosrdenství, v sobotu 6. 4. 2024, ihned po večerní mši svaté (cca v 18 hodin) v našem farním kostele a druhá pak v neděli o Svátku Božího milosrdenství 7. 4. 2024 odpoledne v 16 hodin ve farním kostele ve Vendryni. Přijďte s námi společně chválit Pána za jeho nekonečné milosrdenství!

Rekonstrukce Domeček

Děkujeme všem, kteří už přispěli na konto „Rekonstrukce Domeček“. Ke dni 20. 3. 2024 evidujeme částku 147.689 Kč. Děkujeme všem dárcům za podporu a prosíme o finanční pomoc i nadále, abychom mohli pokračovat v rekonstrukci objektu.

Případné dary je možné zasílat na účet vedený ve Fio bance č. **2401127386/2010**. Na požádání vystavíme doklad o poskytnutí daru.

Pán Bůh zaplať!

Spolek SANCTUS ALBERTUS

Nedělní liturgie v dubnu

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (31.3. v den slavnosti)

1. čtení: Sk 10,34a.37-43; 2. čtení: Kol 3,1-4 nebo 1 Kor 5,6b-8; Evangelium: Jan 20,1-9, při večerní mši svaté Lk 24,13-35

Žalm odp.: Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho.

ref.: W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy.

Pondělí velikonoční (1.4.)

1. čtení: Sk 2,14.22b-33; Evangelium: Mt 28,8-15

Žalm odp.: Ochraň mě, Bože, neboť se k tobě utíkám.

ref. Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

2. neděle velikonoční (7.4.)

1. čtení: Sk 4,32-35; 2. čtení: 1 Jan 5,1-6; Evangelium: Jan 20,19-31

Žalm odp.: Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá na věky.

ref.: Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.

3. neděle velikonoční (14.4.)

1. čtení: Sk 3,13-15.17-19; 2. čtení: 1 Jan 2,1-5a; Evangelium: Lk 24,35-48

Žalm odp.: Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář.

ref.: Wznieś ponad nami, światłość Twoja, Panie.

4. neděle velikonoční (21.4.)

1. čtení: Sk 4,8-12; 2. čtení: 1 Jan 3,1-2; Evangelium: Jan 10,11-18

Žalm odp.: Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem nárožním.

ref.: Kamień wzgardzony, stał się fundamentem.

5. neděle velikonoční (28.4.)

1. čtení: Sk 9,26-31; 2. čtení: 1 Jan 3,18-24; Evangelium: Jan 15,1-8

Žalm odp.: Budu tě chválit, Hospodine, ve velkém shromáždění.

ref.: Będę Cię chwalił w wielkim zgromadzeniu.

6. neděle velikoční (5.5.)

1. čtení: Sk 10,25-26.34-35.44-48; 2. čtení: 1 Jan 4,7-10; Evangelium: Jan 15,9-17

Žalm odp.: Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.

ref.: Wobec narodów objawił zbawienie.

**Internetové stránky naší farnosti
najdete na adrese
www.farnosttrinec.cz**

**Příští číslo MOSTu
vyjde 5.5.2024.
Příspěvky můžete zasílat
do 23.4.2024.**

Pořad bohoslužeb v dubnu

- Neděle 31.03.2024
- 4.30 – Slavnost Vigilie Zmrtvýchvstání Páně; česky-polsky.
- 8.00 česky, 10.00 polsky a 17.00 česky; 16.30 Korunka k Božimu milosrdenství.
- Pondělí 1.4.2024 – pondělí v oktávu velikonočním; 6.30 česky, 9.00 polsky, 17.00 česky.
- Pátek 5.4.2024 – pátek v oktávu velikonočním; první pátek v měsíci.
- Neděle 7.4.2024 – 2. neděle velikonoční (Božeho milosrdenství); 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- Pondělí 8.4.2024 – Slavnost Zvěstování Páně.
- Neděle 14.4.2024 – 3. neděle velikonoční; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Neděle 21.4.2024 – 4. neděle velikonoční; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- Úterý 23.4.2024 – svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka.
- Čtvrtek 25.4.2024 – svátek sv. Marka, evangelisty.
- Neděle 28.4.2024 – 5. neděle velikonoční; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Pondělí 29.4.2024 – svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy.
- Pátek 3.5.2024 – svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů; první pátek v měsíci.
- Neděle 5.5.2024 – 6. neděle velikonoční; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu, pátek – ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu – ranní polsky, večerní česky.
- Každou neděli před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější svátosti oltářní a svátostné požehnání.
- Každý první pátek v měsíci je po ranní mši svaté adorace Nejsvětější svátosti oltářní do 9:00 hodin. Po ranní i večerní mši svaté je modlitba

Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Ostatní pátky v měsíci po ranní a po večerní mši svaté je výstav Nejsvětější svátosti oltářní s modlitbou Korunky k Božimu milosrdenství.

- Ve všední dny po večerní mši svaté probíhá modlitba svatého růžence za mír ve světě, na Ukrajině a ve Svaté zemi a za nová kněžská povolání.
- Poslední neděle v měsíci – Mariánské večeřadlo.
- Každý 28. den v měsíci se modlíme spolu s ostatními farnostmi v naší zemi za český národ.

Apoštolát modlitby duben 2024

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Úmysl papeže

Za docenění role ženy

Modleme se, aby ženám v každé kultuře byla přiznána jejich důstojnost a bohatství a aby ustala diskriminace, které v různých částech světa čelí.

Národní úmysl

Za nově pokřtěné

Modleme se za ty, kdo byli o Velikonocích pokřtěni, aby vytrvali v následování Krista.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!